

İŞBİRLİKİ ÖĞRENME YÖNTEMİ VE OYUN ETKİNLİKLERİNİN OKUL ÖNCESİ DÖNEMDEKİ ÇOCUKLARIN SOSYAL KAYGI DÜZEYLERİNE ETKİSİ

Dr. Hulusi Alp
Süleyman Demirel Üniversitesi
Eğirdir Sağlık Hizmetleri MYO
Ekim1778@gmail.com

Özet

Bu araştırmada, işbirlikli öğrenme yöntemi ve oyun etkinliklerinin okul öncesi dönem çocukların sosyal kaygı düzeylerine olan etkisini belirlemek amaçlanmıştır. Araştırma, tek denekli deneysel nitelik taşımaktadır. Araştırma modeli, ön test - son test, kontrol gruplu desenle yapılmıştır. Belirlenen amaç doğrultusunda araştırma; Aydın ilinde Milli Eğitim Bakanlığına bağlı bir anaokulunda 4–6 yaş aralığındaki çocukların arasından, okul rehber öğretmeni tarafından belirlenen sosyal kaygı düzeyleri yüksek olan 30 (15 kız – 15 erkek) çocuk ile yürütülmüştür. Okul rehber öğretmeni tarafından belirlenen, sosyal kaygı problemi olan 30 çocuğun içinden basit tesadüfi yöntemle seçilen 15 (7 erkek – 8 kız) çocuk ile uygulamanın yapılacağı deney grubu, geriye kalan 15 (8 erkek – 7 kız) çocuk ile de kontrol grubu oluşturulmuştur. Çalışma sonunda değerlendirme yapabilmek için deney ve kontrol grubundaki çocukların ailelerine “Çocuk Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği” çalışmanın başında ön-test ve çalışmanın sonunda son-test olarak uygulanmıştır. Bu testin sonuçları spss istatistik programı ile yapılmıştır. Gruplar arası sıralı olmayan bağımsız değişkenlerin sıra ortalaması farklarının karşılaştırmasına, Mann-Whitney U Nan-Par testle, Grup içi ortalama farklarının karşılaştırmasına ise Wilcoxon Nan Par testle bakılmıştır. Tip 1 hata için $\alpha = 0.05$ ve 0.01 düzeyi alınmıştır.

İşbirlikli öğrenme ve oyun etkinlikleri programı uygulanmadan önce, “Çocuk davranışlarını değerlendirme ölçeği” aile görüşlerini içeren verilerin mann-whitney u nan par test analiz sonuçlarına göre deney ve kontrol grubundaki çocukların ön-test sıra ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmemektedir ($p > 0.05$). İşbirlikli öğrenme ve oyun etkinlikleri programı uygulandıktan sonra, ise “Çocuk davranışlarını değerlendirme ölçeği” aile görüşlerini içeren verilerin mann-whitney u nan par test analiz sonuçlarına göre deney ve kontrol grubundaki çocukların son-test sıra ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmektedir ($p < 0.01$). İşbirlikli öğrenme yöntemi ve oyun etkinlikleri programı uygulanmadan önce ve program uygulandıktan sonra, deney grubundaki çocukların wilcoxon işaretli sıralar test sonuçlarına göre ön-test ve son-test sonuçları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmektedir ($p < 0.01$). Kontrol grubundaki çocukların ön-test ve son-test sonuçları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmemektedir ($p > 0.05$).

İstatistikî sonuçlara göre; sosyal kaygı düzeyleri yüksek olan çocukların, kaygı düzeylerinin azalmasında ve çocukların sosyalleşmesinde, uygulanan işbirlikli öğrenme ve oyun etkinlikleri programının etkili olduğu görülmüştür.

Anahtar Sözcükler: İşbirlikli Öğrenme, Sosyal Kaygı, Oyun.